

Sverigedemokraternas vitbok skiktar sanningen

Julia Håkansson

Under pressträffen för släppet av Sverigedemokraternas vitbok i juni 2025 sade riksdagsledamoten Mattias Karlsson att "[m]itt parti grundades på ett väldigt dåligt sätt av personer med förkastliga åsikter" och att han blev "äcklad" av att ta del av uppfattningar som företräts av tidigare partimedlemmar.¹ Vitboken, som har varit omtalad sedan partiledare Jimmie Åkesson tillkännagav projektet 2017, påvisar ett antal viktiga delar av partiets historia som, även om de redan finns belagda i tidigare forskning, tål att upprepas. Författare till vitboken är idéhistorikern Tony Gustafsson, som genom grundlig källbearbetning visar Sverigedemokraternas obestridliga kopplingar till nationalsocialismen, förekomsten av antisemitiska åsikter och frekvensen av främlingsfientliga uttryck bland partiets medlemmar. Begränsningen i tid och fokus – som satts av partiet självt – gör emellertid att viktiga ämnen inte berörs i vitboken. Gustafsson har fått tydliga direktiv från partiledningen om vilka områden som ska behandlas. Redogörelsen avslutas dessutom 2010, vilket gör att partiets nära förflutna inte tas upp. Islamkritiken, som ofta gränsar till islamofobi, behandlas därför föga förvånande styvmoderligt av Gustafsson. Spridandet av konspirationsteorier, som ökat i partiretoriken i takt med att Sverigedemokraternas folkhemsberättelse förlorat lyskraft, undgår också att belysas i vitboken.

I inledningen till vitboken citeras Mattias Karlsson, som har sagt att hans förhoppning är att vitboken ska visa att Sverigedemokraterna inte är samma parti idag som det var fram till 2010.² Sverigedemokraterna berättade själva om varför de har valt vitboksformatet i ett pressmeddelande 2022, där projektbeskrivningen citeras:

Vitboken ska erbjuda en grundlig utvärdering av akademisk kvalitet kring partiets bildande och ideologiska utveckling under perioden 1988–2010. Utvärderingen bör utgå från hela den historiska utvecklingen i partiet

1 Pia Gripenberg & Hans Rosén, "SD:s nazistiska arv kartlagd – vitboken släppt", *Dagens Nyheter* 26/6 2025.

2 Tony Gustafsson, *Sverigedemokraternas vitbok*, Stockholm 2025, s. 10.

och bör inrikta sig på partiets idéutveckling, praktik och samverkan med andra organisationer inom och utanför Sverige. Särskilt fokus ska riktas åt partiets bildande och vilka individer som var inblandade och deras bevekelsegrunder. Partiets fokus på demonstrationer under 90-talet bör genomlysas.³

Gustafsson framhåller att han i sitt arbete valt att fokusera på ”de aspekter av partiets historia som har uppmärksamrats i offentligheten och framhållits som särskilt kontroversiella, men även omstridda”.⁴ Det är uppenbart att han har utgått från Sverigedemokraternas preferenser gällande vilka aspekter av partiets historia han har valt att behandla. Partiet påstod först att Gustafsson var oberoende i förhållande till partiet, men det har sedan avslöjats att han blev medlem i Sverigedemokraterna 2017.⁵ Partiet motiverar valet av Gustafsson med att han är forskare och har tidigare erfarenhet av att arbeta med utredningar.⁶ Det finns dock anledning att vara kritisk mot Gustafssons vetenskapliga förhållningsätt. Han har valt bort stora delar av forskningsläget om Sverigedemokraternas ideologiska utveckling, eftersom han i stället valt en metod som han beskriver som ”inventerande, dokumenterande och redovisande”.⁷ Detta påstående tolkar jag som att Gustafsson strävar efter en objektiv vetenskaplighet, vilket är en chimär. Särskilt påståendet att vitboken inte präglas av analys får mig att reagera. Rimligtvis borde Gustafsson själv hålla med om att även urval av källor är en del av det analytiska arbetet i humanistisk forskning av detta slag. Eftersom en stor del av Gustafssons arbete har bestått av att reda i Sverigedemokraternas ideologiska utveckling spelar det även roll vilka begreppsdefinitioner han arbetar med. Ytterligare ett led i hans förmenta objektivitet, och som resulterar i analytisk fattigdom och en skev uppfattning om teoribildning, är att han utgår från *Nationalencyklopedins* definition av begreppet rasism. Han anser att han på så sätt kan använda det i ”strikt lexikalisk mening som tar fasta på begreppets kärnbetydelse”.⁸ Förutom dessa uppenbara brister i Gustafssons historievetenskapliga förhållningsätt innehåller vitboken ett antal referenser till *Wikipedia*, vilket kunnat undvikas om Gustafsson i stället sökt sig till tidigare forskning.

3 Information om Sverigedemokraternas vitbok via TT, <https://via.tt.se/pressmeddelande/3315528/information-om-sverigedemokraternas-vitbok?publisherId=3236128>.

4 Gustafsson 2025, s. 11.

5 ”Studio Expo: Vitboksprojektet är ett haveri”, <https://expo.se/nyhet/vitboksprojektet-ar-ett-haveri/> (2025-12-17).

6 Information om Sverigedemokraternas vitbok via TT, <https://via.tt.se/pressmeddelande/3315528/information-om-sverigedemokraternas-vitbok?publisherId=3236128>.

7 Gustafsson 2025, s. 13.

8 Gustafsson 2025, s. 19.

Med detta fastslaget vill jag ändå framhålla att vitboken har sina förtjänster. Gustafssons noggranna genomgång av befintligt material i Sverigedemokraternas partiarkiv visar att Sverigedemokraterna har brutit mot lagen om pliktexemplar och att arkivhållningen varit ofullständig. För vissa perioder saknas så mycket som 95 procent av materialet. Gustafsson låter partiröster komma till tals som säger att denna gallring har skett medvetet, för att inte behålla material som kan framställa partiet i dålig dager. Att partiet självt, redan sedan starten, har velat visa en bild utåt som inte stämmer överens med verkligheten, och på så sätt är redo att manipulera vilka bevis som finns tillgängliga, är en av vitbokens viktigaste slutsatser. En annan väsentlig slutsats är att Gustafsson fastslår att partiets offentliga hållning med avståndstagande från nationalsocialismen inte är sanningsenlig.⁹

Gustafsson konstaterar att Sverigedemokraterna, både organisatoriskt och med hänsyn till personkopplingar, är en direkt fortsättning på den högerextrema och rasistiska organisationen Bevara sverige svenskt. Gustafsson lägger fram substantiella bevis för Sverigedemokraternas kopplingar till nationalsocialism, både ideologiskt och i form av förbindelser med andra grupperingar. Arvet från den miljö ur vilka partiet har vuxit fram är synligt bland annat i förekomsten av rastankar och antisemitism i partipressen och i andra partisammanhang. Begreppen "ras" och "etnicitet" används enligt Gustafsson som utbytbara och partiordföranden Mikael Jansson (1995–2005) var inte främmande för att yttra idéer om skillnader mellan raser.¹⁰ Kopplingarna till nationalsocialismen fanns under tidsperioden som vitboken behandlar i form av personkopplingar, dubbelorganiserade medlemmar och i Sverigedemokraternas publikationer. Bland partiets grundare fanns även medlemmar som tillhört Nordiska rikspartiet, Lindholmsrörelsen och Nysvenska rörelsen. Dessutom hade partiet fortsatt kontakt med organisationer som Vitt ariskt motstånd.¹¹ Sverigedemokraterna använde sig, särskilt under Anders Klarströms tid som partiledare (1989–1995), av nationalsocialistisk estetik. Bland annat spelades Wagners verk "Valkyrieritten" vid parti-evenemang. Klarström speglade även Adolf Hitlers handgester vid ett tal och upprepade blodsvittnesritualen, vari han uppmanade till hyllandet av martyrer i form av döda nationalister. Konspirationsteorier om ett hemligt judiskt världsherravälde finns också i materialet, exempelvis när Anders Klarström hänvisade till ZOG (Zionist Occupation Government).¹²

När partiet gjorde en satsning för att locka till sig ungdomar att gå i deras led och vara ett försvar mot motdemonstranter använde Sverigedemokra-

9 Gustafsson 2025, s. 14–19, 160, 162.

10 Gustafsson 2025, s. 37, 80, 136–197.

11 Gustafsson 2025, s. 137, 154–159.

12 Gustafsson 2025, s. 192, 230–235.

terna sig av vit makt-musik. Partiet sålde och marknadsförde även denna musik och stöttade särskilda band och skivbolag. Vanliga teman i vit makt-musiken var raskrig och propaganda mot rasblandning samt hyllande av Förintelsen, Ku Klux Klan och den tyska nazismen. Antisemitiska teman förekom i lätttexterna. Ungdomsförbundet, Sverigedemokratisk ungdom (SDU), anordnade sommarläger av militant art för att göra ungdomarna till politiska soldater.¹³

Sammantaget menar Gustafsson att det skedde en radikalisering inom Sverigedemokraterna under 1990-talets första hälft, då ideologin blev mer extrem, satsningar på att rekrytera ungdomar gjordes och partiet deltog i yttre manifestationer. Han framhåller att det kom en reaktion på denna radikalisering, som omfattade förbud för uniformering och mot att använda runor och andra symboler med koppling till nationalsocialismen. Dessutom ändrade partiet sin ideologiska beteckning och började kalla sig nationaldemokrater. Partiet började också att granska sina partikandidater och SDU blev ett självständigt ungdomsförbund.¹⁴

Gällande partiets idéutveckling framhåller Gustafsson att det från 1999 fanns två grupper som strävande efter olika mål. Dessa grupper kallar han för *förnyare* respektive *traditionalister*.¹⁵ Förnyarna ville bort från vad Gustafsson beskriver som en etnonationalistisk hållning – med fokus på kulturell och etnisk homogenitet och ett gemensamt ursprung – medan traditionalisterna ville stanna kvar vid partiets ursprungliga ideologiska ställningstaganden. Denna tidpunkt sammanfaller med att Jimmie Åkesson, Richard Jomshof, Mattias Karlsson och Björn Söder fick mera framträdande roller i partiet, vilket Gustafsson inte gör explicit i sin redogörelse.

Vitbokens behandlar också uteslutningar av medlemmar som partiet gjort 1988–2010. Under dessa tidiga år var arbetet inte systematiskt utfört med hänsyn till att hålla ideologiskt icke-önskvärt tankegods borta från partiet. Efter 2003 blev uteslutningar vanligare, konstaterar Gustafsson. Medlemmar kunde uteslutas av olika skäl, till exempel på grund av dubbelanslutningar, explicit uttryck för uppskattning för nationalsocialismen, antisemitism, Föreintelseförnekande och rasföreställningar. Gustafsson framhåller att det finns en ideologisk kontinuitet i partiet även efter 2003, vilket bevisas av dessa uteslutningsärenden. Han fastslår också att uteslutningsärendena inte varit en konsekvent tillämpad metod för ideologisk ”renhållning” i partiet.¹⁶

Mycket av det som fastslås i vitboken har tidigare lyfts fram av andra forskare. Inte minst när *Expo 2014* släppte en egen granskning av Sve-

13 Gustafsson 2025, s. 240–297.

14 Gustafsson 2025, s. 401–436.

15 Gustafsson 2025, s. 496–498.

16 Gustafsson 2025, s. 563–567.

rigedemokraternas historia, som tar upp grundargenerationen och det nazistiska arvet, vit makt-musiken, kopplingarna till nationalsocialism och högerextrema nätverk samt förekomsten av antisemitism och islamofobi.¹⁷ Vad som är nytt i sammanhanget är att Sverigedemokraternas själva står som avsändare. Därmed blir det svårt att trivialisera och hänvisa till att det var ”några stollar på 1980-talet” som stod för det nationalsocialistiska, antisemitiska och rasistiska tankegodset hos Sverigedemokraterna under den aktuella tidsperioden.¹⁸

Så långt om vitbokens förtjänster.

Gustafsson fastslår att ett centralt inslag i Sverigedemokraternas etno-nationalistiska ideologi är föreställningen om att det finns ett stundande hot mot Sveriges existens.

Den typ av nationalism vars konturer skisserats i det föregående skulle under andra omständigheter kunnat ta sig uttryck i en tillbakablickande, nostalgisk hållning och en stilla stolthet över Sverige, dess historia, traditioner och folk. Den skulle utan svårigheter kunna förenas med en konservativ hållning: traditionsbärande, bevarande och med en betoning på en organisk samhällsutveckling. Men de som grundade Sverigedemokraterna och formulerade partiets grundideologi uppfattade inte att Sverige befann sig i ett normaltillstånd. Tvärtom formulerades ideologin utifrån en fundamental uppfattning att den svenska nationen var hotad.¹⁹

Här har han missförstått något centralt angående nationalistiska berättelser, som ofta innehåller elementen gyllene tidsåldrar och hot om nationens stundande undergång. Visserligen stämmer det att hotbilden var och är central för Sverigedemokraterna, men inbyggt i denna föreställning finns idén om ett idealiskt samhälle i det förflutna, en retrotopi för att använda sociologen Zygmunt Baumanns begrepp, som på grund av förrädare i de egna leden inte har bestått utan ersatts av ett samhälle i förfall. Förrädare av detta slag tillhör egentligen nationen, men har genom sina handlingar utträtt ur den nationella gemenskapen genom att agera utifrån motiv

17 Daniel Poohl, ”Historien och nuet hänger ihop”, *Expo* 2014:2, s. 30–43.

18 Formuleringen fanns på hemsidan till den förmenta dokumentären *Ett folk, ett parti: Socialdemokraternas historia – som den aldrig berättats förut*, Samtiden dokumentär 2018. Hemsidan är numera borttagen men filmen finns fortsatt att se via YouTube. Se Julia Håkansson, ”I ett av historiens mörkaste avsnitt: Sverigedemokraterna om Socialdemokraternas historia”, i *I folkets namn: Högerpopulism på film*, Cecilia Trenter & Björn Horgby (red.), Stockholm 2021, s. 133.

19 Gustafsson 2025, s. 91–92.

som inte överensstämmer med nationens strävanden efter suveränitet och självbevarelse.²⁰

Genom att, i enlighet med partiets direktiv, avsluta sin redogörelse 2010, det år Sverigedemokraterna kom in i riksdagen, gör Gustafsson en tolkning som tjänar partiets intressen. Han framhåller vid flertalet tillfällen att företrädare som Åkesson och Jomshof, det vill säga hans egna uppdragsgivare, drev partiet i en annan riktning. Och visst, det finns viktiga skillnader i hur partiet såg ut 1988 jämfört både med 1999 och 2009. Men det finns också gott om kontinuiteter. Uteslutningsärendena har inte upphört. Fortfarande sprids antisemitism av Sverigedemokrater.²¹ Partiet brottas fortfarande med kopplingar till nationalsocialism och det är inte bara medlemmar i partiets lägsta skikt som gör sig skyldiga till sådana förbindelser. Även centrala partiföreträdare har luftat antisemitiska konspirationsteorier och uttryckt sig rasistiskt.²² Antisemitiska uttryck, så som spridandet av konspirationsteorier om att judar styr medierna, leder inte alltid till uteslutning ur partiet.²³

Jag har i andra sammanhang framhävt Sverigedemokraternas amorfa karaktär och därmed lagt betoning på deras förmåga att förändras, snarare än att hålla fast vid ideologiska ställningstaganden.²⁴ Jag vill nu nyansera detta påstående genom att argumentera för att partiet idag håller fast vid sina grundtankar om ett etniskt och kulturellt homogent samhälle, men klär dessa i en annan språkdräkt än tidigare. Partiet kan ägna sig åt en uppgörelse med sina historiska nationalsocialistiska kopplingar, antisemitism och rasbiologiska tankegångar eftersom dessa inte längre är centrala för partiet, även om idéerna bevisligen inte har eliminerats från samtliga partimedlemmar. I stället är det islamkritiken och spridandet av konspirationsteorier – som de om den djupa staten och befolkningsutbyte – som utgör de element i Sverigedemokraternas ideologi som måste analyseras för att förstå partiet efter 2010. För detta fordras en förståelse för hur nationalism, populism och fascism samspekar hos partier som Sverigedemokraterna. Med en diskussion

20 Steven Mock, *Symbols of Defeat in the Construction of National Identity*, Cambridge 2011, s. 215–216; Zygmunt Bauman, *Retrotopia*, Göteborg 2017. Se Julia Håkansson, *Historia och nationalism: Sverigedemokraternas och Dansk Folkepartis historiska berättelser*, Malmö 2023, s. 207, 225; ”Sverigedemokraternas Sverigehus: En retrotopi med vita knutar”, *Historisk Tidskrift* 2024:2, s. 255.

21 Jenny Martorell, ”Expo: Antisemitismen inom SD fortfarande ett problem”, *Dagens Nyheter* 24/6 2025.

22 Karolina Skoglund, ”SD-profilen i natt: ’Helg seger’”, SVT Nyheter 12/9 2022; Christoffer Nilsson, ”SD-toppar som petats: Ljög om rån och angrep vakt”, *Svenska Dagbladet* 5/12 december 2016.

23 Jonathan Leman & Mikael Färnbo, ”Här är 9 SD-företrädare som blev kvar i partiet trots antisemitiska uttalanden”, *Expo* 17/4 2018, <https://expo.se/nyhet/har-ar-9-sd-foretradare-som-blev-kvar-i-partiet-trots-antisemitiska-uttalanden/>.

24 Håkansson 2023, s. 281.

om hur även populistiska och fascistiska element ter sig i partiets ideologi, i tillägg till ett längre tidsperspektiv, hade Gustafssons genomgång blivit mer fullödlig.

I sin behandling av Sverigedemokraternas ideologi, där han fastslår att det stundande hotet är ständigt närvarande, beskriver han två kategorier av ”motståndare”, *internationalister* och *förrädare*, och menar att ”[i]ngen av dessa kategorier låter sig direkt översättas till ideologiska motståndare enligt något känt schema”.²⁵ Här saknas en diskussion om Sverigedemokraterna som ett populistiskt parti. Bland högerpopulistiska partier finns en uppenbar strategi som går ut på att först frammana en bild av allt som är värdefullt med nationen för att sedan visa på hotet (invandrarna) som släppts in av nationens förrädare.²⁶ Filosofen och idéhistorikern Jan-Werner Müller hävdar att populisterna framställer sig själva som folkets främsta företrädare och ombud för en absolut moral. Den amoraliska eliten å andra sidan, dessa internationalister och förrädare, står i motsats till folket. Denna konfliktbild är central för den populistiska retoriken och avgörande för deras framgångar, eftersom de är beroende av en övertygande fiendebild. Föreställningen om den slutgiltiga konflikten, vari folket måste vara beredda att visa att de står på moralens sida är central för populisterna.²⁷ Den slutgiltiga konflikt som Sverigedemokraterna ser framför sig är en konfrontation mellan folket och eliten i sammansvärjning med de inkräktande invandrarna.

Att de farliga invandrarna enligt Sverigedemokraterna framför allt består av muslimer torde inte överraska någon som är bekant med partiet. Gustafsson nämner trots det väldigt lite om hur Sverigedemokraterna förhåller sig till islam och muslimer, och tar i princip bara upp det i relation till counterjihadrörelsen under 2000-talets första decennium.²⁸ För att motverka att vitboken blir en draksådd bad Jimmie Åkesson att den offentliggjordes om ursäkt till Sveriges judar för den antisemitism som vitboken visar har funnits i partiet.²⁹ Detta väckte frågan om när Sverigedemokraterna skulle be om ursäkt till Sveriges muslimer.³⁰ Att Sverigedemokraterna själva inte vill belysa sin fientlighet mot islam beror på att de inte anser den vara ett problem. Återigen är det således problematiskt att Gustafsson helt och hållet

25 Gustafsson 2025, s. 103.

26 Håkansson 2023, s. 206–225; Eiríkur Bergmann, ”Three-Step Rhetorical Model of Conspiratorial Populism”, i *Post-Truth Populism*, Saul Newman & Maximilian Conrad (red.), London 2024, s. 217–244.

27 Jan-Werner Müller, *What is Populism?*, Philadelphia 2016, s. 3–4.

28 Gustafsson 2025, 388–395.

29 Fredrik Tideman & Hanna Törnquist, ”Åkesson: Är nedslående att ta del av vitboken”, *Svenska Dagbladet* 24/6 2025.

30 Lilian Sjölund, ”SD bad judarna om ursäkt – när säger partiet förlåt till muslimerna?”, *Dagens Nyheter* 28/6 2025.

utgår från partiledningens preferenser gällande vilka ämnen vitboken ska behandla. Att islamkritiken blev centralt för partiet i mitten av 1990-talet hade kunnat nyansera Gustafssons påståenden om partiets avradikalisering.³¹

Ett annat viktigt ämne som Gustafsson inte berör är Sverigedemokraternas spridande av konspirationsteorier. Både Mattias Karlsson och Jimmie Åkesson sprider berättelsen om ett pågående befolkningsutbyte, där svenskarna kommer att ersättas av muslimer som majoritetsgrupp i Sverige.³² Richard Jomshof och Mattias Karlsson har spridit konspirationsteorin om att den djupa staten finns i Sverige.³³ Det finns därför anledning att fundera över vad filosofen Jason Stanley menar karakteriserar den samtida fascismen: "Fascist politics creates a state of *unreality*, where conspiracy theories and fake news replace reasoned debate."³⁴ I takt med att tidigare historiska berättelser, som den retrotopiska berättelsen om folkhemmet, har ersatts av direkt historieförfälskning (i sin mest extrema form i påståendet att de svenska Socialdemokraterna inspirerade Nazityskland till Förintelsen) och konspirationsteorier finns det extra stora skäl att kritiskt granska Sverigedemokraternas ideologiska positioneringar i förhållande till ideologierna nationalism, populism och fascism.³⁵

I vitbokens inledning fastslår Gustafsson att "[e]ndast den aktör som initierat ett vitboksprojekt har möjligheten, och kanske skyldigheten, att förhålla sig till vad som därigenom har framkommit".³⁶ Påståendet förefaller märkligt, med tanke på att vitbokens syfte är att bemöta och motverka kritik mot partiet. Om syftet verkligen vore att belägga att partiet är ett annat idag än vad det var under sin barndomstid borde vitboken tåla offentlig granskning, kritik och kompletteringar. Att så inte är fallet beror på att den är en skrift vari Gustafsson skiktat sanningen enligt Sverigedemokraternas egna preferenser.

31 Se Håkansson 2023, s. 213.

32 Emil Hellerud, "Avslöjar: SD-topp medförfattare till manifest med konspirationsteorier", *TV4 Kalla Fakta* 27/3 2023, <https://www.tv4.se/artikel/6bahpEa6G8fCQYFUianePW/avsloejar-var-medfoerfattare-till-manifest-med-konspirationsteorier>; Jimmie Åkesson, "Man kan hävda att det pågår ett befolkningsutbyte", *Expressen* 3/6 2024. Spridandet av konspirationsteorin om ett pågående befolkningsutbyte uppmärksammas av Poohl 2014, s. 43.

33 "Richard Jomshof (SD) i stor intervju: 'Ge oss chansen – vi kommer göra allt för riktig förändring'", videointervju i *Samnytt* 3/9 2022, <https://samnytt.se/richard-jomshof-sd-i-stor-intervju-ge-oss-chansen-vi-kommer-gora-allt-for-riktig-forandring/>; Hellerud 2023.

34 Jason Stanley, *How Fascism Works: The Politics of Us and Them*, New York 2020, s. xxx–xxxi. Kursiv i original.

35 Se Håkansson 2021.

36 Gustafsson 2025, s. II.

Summary

The Sweden Democrats' White Paper is far from Being a Reckoning with the Party's Past

The Sweden Democrats' white paper, announced by party leader Jimmie Åkesson in 2017, has generated significant discussion by revisiting key aspects of the party's history. Although these issues have been addressed in previous research, their reiteration remains relevant. Authored by historian of ideas Tony Gustafsson, the white paper employs comprehensive source analysis to demonstrate the Sweden Democrats' documented connections to National Socialism, the persistence of anti-Semitic attitudes, and the prevalence of xenophobic rhetoric.

However, the scope and temporal limitations imposed by the party leadership have resulted in the exclusion of several critical topics. Gustafsson was instructed by party leadership to address only specific areas of criticism. Additionally, the report concludes in 2010, rendering the party's more recent developments largely unexamined. Notably, the white paper provides minimal attention to the party's criticism of Islam, which has frequently bordered on Islamophobia and has been a recurring theme since the early 2000s. The analysis also omits discussion of the Sweden Democrats as a populist party. Right-wing populist parties often employ a strategy that emphasizes national values while portraying immigrants as threats introduced by so-called national traitors.

The increasing dissemination of conspiracy theories within party rhetoric, particularly as the welfare state narrative has diminished in influence, is similarly overlooked. As historical narratives such as the retrotopic welfare state have been supplanted by historical distortions, including claims that the Swedish Social Democrats inspired Nazi Germany to the Holocaust, and by conspiracy theories, there is a heightened need for critical examination of the Sweden Democrats' ideological positions regarding nationalism, populism, and fascism.

Keywords: The Sweden Democrats, White Paper, Nationalism, Populism, Fascism, Nazism, Antisemitism, Islamophobia, Conspiracism

